

שיחות הר"ן ק"נ

השתלשלות הישועה הזאת. וגם בזה הכח יש כמה וכמה מדרגות.

ויש לי הסכמה על זה מן המבצר (שקורין שלאם) של מים (פון דעם ואשיריקן שלאם) כי פעם אחת ישבנו יחד איזה אנשים והיה כל אחד ואחד מתפאר בכח שבידיו: זה התפאר שיש לו גבורה זו בידיו, וזה התפאר שיש לו גבורה פלונית בידיו וכן כל אחד התפאר בגבורה שיש לו בידיו (הינו) כי אחד היה מתפאר שיש לו כח וגבורה כזו בידיו, שכשהוא מורה חץ הוא יכול לחזור ולמשכה אליו כי יש לו כח כזה בידיו, שאף על פי שהורה כבר החץ, עדין יכול להחזירה לחזר ולמשכה אליו ושאלתי אותו: איזה חץ אתה יכול להחזיר? כי יש עשרה מיני חצים.. ועשרה מיני סמים..

אחד היה מתפאר שיש לו כח כזה בידיו שאצל מי שהוא לוקח ומקבל ממנו, הוא נותן לו (פרוש שבזה בעצמו שהוא לוקח ומקבל בזה הוא נותן כי קבלתו היא נתינה) וממילא הוא בעל צדקה ושאלתי אותו, איזה צדקה אתה נותן? (כי יש עשרה מיני צדקה) השיב, שהוא נותן מעשר אמרתי לו: אם-כן, אין אתה יכול לרפאות את הבת מלכה, כי אין אתה יכול כלל לבוא למקומה כי

פעם אחת אמר: אצל מי שאני לוקח ומקבל ממון וכיוצא, אני נותן לו כי בזה שאני מקבל אני נותן (והוא ענין המבואר בהמעשה של יום השישי מהשבעה בעטליר'ם שהתפאר אחד את עצמו בנפלאות הכח שיש לו בידו, עיין שם):

וזלח"ק בספה"ק ספומ"ע במעשה י"ג ביום האחרון: ביום הששי היו גם-כן שמחים והיו מתגעגעים: איך לוקחין בכאן את אותו שהיה בלא ידיים? והנה הוא בא, ואמר הנני! הנה באתי אצלכם על ההתנה ואמר לחם גם-כן כנ"ל, ונשק אותם ואמר לחם: (אתם סבורים שאני בעל מום בידו) אין אני בעל מום כלל על ידי רק באמת יש לי כח בידו, רק שאין אני משתמש עם הכח שבידי בזה העולם כי אני צריך את הכח לענין אחר.

יש כמה מיני כחות שיש לצדיקים בידיהם, ולפעמים נעלם מאד הצדיק האמת, והמעם כי הוא צריך להשתמש בכח שבידיו לענינים אחרים. כי עיקר המופת הוא להשיב בני אדם בתשובה ולהוציא הנשמות מעוונותיהם. וזהו עוצם כחו הנורא של הצדיק האמת לפעול מחילת עוונות, שזהו עיקר כלליות כל הישועות. כי כל הישועות שישנם, הם רק לאחר

בחי' קבלה ואח"כ כשנשלם היחוד נמשך השפעה. משא"כ אצל הצדיק האמת שבאותה רגע כבר נשלם היחוד תיכף ומיד, לכן הקבלה זה בעצמה הנתינה.

וזהו ענין שהצדיק נקרא בעל צדקה האמיתי, שזהו סוד המעשר, שהיא ספירת המלכות, ספירה העשירית, שהצדיק האמת דבוק בשכינה הק', ולכן תמיד הנתינה אצלו היא קבלה. אבל מי שיש לו רק בחינת מעשר אינו יכול לרפאות את הבת מלכה, כי אפי' צדיק כזה שהוא תמיד דבוק בשכינה הק' ובאמונה, ובכל רגע מיוחד יהודים אמיתיים, וממשיך שפע בשלימות, ותיכף ומיד יש השפעת עליונות ע"י הצדקה. אעפ"כ אינו יכול להציל נשמות ישראל מכל חטא ופגם, רק מה שפגמו במידת המלכות. אבל אם פגמו בט' ספירות עליונות אינו יכול לתקן. כי הצדיק האמת צריך להיות כלול מכל העשר ספירות, שהוא בחי' משה שכלול מתרין משיחין, בחי' ז"א ובחי' נוק' כאחד. שהוא יכול להוציא נשמות ישראל מכל הי' פגמים, ולהביאם לתכלית השלימות.

ורביה"ק בודאי היה בבחי' משה וכלול מתרין משיחין, לכן אמר שאצל מי שהוא לוקח מיד הוא משפיע. וזה רואים בחוש היום, שמי שנותן צדקה לאיזה ענין של הצדיק האמת, אזי הוא מקבל השפעה תיכף ומיד לאלתר. וכן ע"י הנסיעה לקברו הק' זוכים מיד להשפעה. ה' יעזרנו לתת צדקה לצדיק האמת ולביאת גוא"צ ברחמים בב"א.

אין אתה יכול לכנס כי אם בחומה אחת (במקום שהיא יושבת שם) ועל כן אינך יכול לבוא למקומה.

הגם שאנו מאמינים שיש בזה סודות עמוקות מאד, בהתפארות הצדיקים בגודל כחם. כלל הדברים שיש צדיק שאומר שאצל מי שהוא לוקח הוא נותן לו. כי הצדיק האמת הוא בחי' עפר ארץ ישראל, מרכבה לשכינה הק'. כי כל מה שנותנים צדקה בזה משפיעים שפע לשכינה הק'. וכלל הדברים שיש בשכינה הק' כמה וכמה מדרגות, בארץ ישראל, ובחיוץ לארץ ששם מתלבשת ע"י השרים. ויש צדיק שמכוון לשמה ממש, לשכינה ממש. ויש מי שמכוון לשם שמים יחד עם עוד מחשבה. והצדיק האמת מכוון לשם השכינה ממש בלי שום ערבוב מחשבה. והחילוק הוא, שאם הוא מכוון ממש לשם השכינה הק', אזי בזמן שמשפיע לשכינה הק', באותה רגע מיד נשלם היחוד בשלימות, ונמשכים השפעות אלו תיכף ומיד.

משא"כ אם אינו יכול לכוון ממש כולו לשם שמים, אין נשלם היחוד, רק כשיבא הצדיק האמת ויעלה הצדקה שלו, ויושלם היחוד על ידו. וכל יחוד נשלם או ע"י כלל נשמות ישראל ביחד, או ע"י הצדיק האמת שהוא בחי' כלליות נשמות ישראל, שעל ידו נגמר היחוד בשלימות. לכן כשעושים מצוה באמת כולו לשם שמים, אזי באותו רגע שהוא מקבל, כבר נשפע ההשפעות.

כי באמת בכל פעולה נתעורר היחוד, אלא שכיון שאינו באותה רגע, לכן יש

